Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΆΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΎ ΕΙΣΑΓΓΕΛΈΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 21ης Ιανουαρίου 2021 [1]

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-53/19 P και C-65/19 P

Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-53/19 P)
και
Βασίλειο της Ισπανίας
κατά
Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL,

Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-65/19 P)

«Αίτηση αναιρέσεως – Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή – Έννοια της κρατικής ενίσχυσης – Επιλεκτικός χαρακτήρας»

1. Οι υπό κρίση συνεκδικαζόμενες υποθέσεις έχουν ως αντικείμενο τις αιτήσεις αναιρέσεως που κατέθεσαν, αφενός, η Banco Santander, SA και η Santusa, SL (στο εξής: Banco Santander και Santusa) (υπόθεση C-53/19 P), και, αφετέρου, το Βασίλειο της Ισπανίας (υπόθεση C-65/19 P) κατά της απόφασης της 15ης Νοεμβρίου 2018, Santander και Santusa κατά Επιτροπής [2] (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησαν οι Santander και Santusa, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/282/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο την οποία εφάρμοσε η Ισπανία (στο εξής: επίμαχη απόφαση) [3], και, επικουρικώς, του άρθρου 4 της ίδιας απόφασης.

2. Οι υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως εντάσσονται σε σειρά οκτώ παράλληλων υποθέσεων οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την αναίρεση των αποφάσεων με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές που άσκησαν ορισμένες ισπανικές εταιρίες κατά της επίμαχης

[1] Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

[2] T-399/11 RENV, EU:T:2018:787.

[3] Απόφαση C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1). Η απόφαση αυτή αποτέλεσε αντικείμενο δύο διορθωτικών, στις 3 Μαρτίου 2011 και στις 26 Νοεμβρίου 2011.

απόφασης ή κατά της απόφασης 2011/5/ΕΕ της Επιτροπής, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο την οποία εφάρμοσε η Ισπανία (στο εξής: απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2009) [4].

I. Τα πραγματικά περιστατικά, το επίμαχο μέτρο και η επίμαχη απόφαση

3. Στις 10 Οκτωβρίου 2007, κατόπιν πλειόνων γραπτών ερωτήσεων που κατέθεσαν το 2005 και το 2006 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και καταγγελίας που περιήλθε σε αυτήν το ίδιο έτος από ιδιώτη επιχειρηματία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία ελέγχου του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ [5] (στο εξής: απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας ελέγχου) σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 12, παράγραφος 5, η οποία προστέθηκε στον Ley del Impuesto sobre Sociedades (ισπανικό νόμο περί φόρου εταιριών) με τον Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (νόμο 24/2001, περί λήψεως φορολογικών και διοικητικών μέτρων, καθώς και μέτρων κοινωνικού χαρακτήρα), της 27ης Δεκεμβρίου 2001 [6], και η οποία περιλαμβάνεται εκ νέου στο Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 4/2004, περί εγκρίσεως του αναδιατυπωμένου κειμένου του νόμου περί φόρου εταιριών, στο εξής: TRLIS), της 5ης Μαρτίου 2004 (στο εξής: επίμαχο μέτρο). Το επίμαχο μέτρο προβλέπει ότι, στην περίπτωση που επιχείρηση φορολογούμενη στην Ισπανία αποκτά μερίδια στο κεφάλαιο «αλλοδαπής εταιρίας» σε ποσοστό τουλάχιστον 5 % και τα κατέχει αδιαλείπτως για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους, η προκύπτουσα χρηματοοικονομική [7] υπεραξία [8] μπορεί να εκπέσει, υπό τη μορφή απόσβεσης, από τη βάση επιβολής του φόρου εταιριών τον οποίο οφείλει η οικεία επιχείρηση. Στο επίμαχο μέτρο διευκρινίζεται ότι, προκειμένου να χαρακτηριστεί ως «αλλοδαπή εταιρία», μια εταιρία πρέπει να υπόκειται σε φόρο πανομοιότυπο με τον ισχύοντα στην Ισπανία και ότι τα έσοδά της πρέπει να προέρχονται πρωτίστως από επιχειρηματικές δραστηριότητες πραγματοποιούμενες στην αλλοδαπή.

4. Με την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή περάτωσε την επίσημη διαδικασία ελέγχου σχετικά με την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή κήρυξε μη συμβατό με την εσωτερική αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που τέθηκε σε εφαρμογή από την Ισπανία βάσει του επίμαχου μέτρου σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που παραχωρήθηκαν στους δικαιούχους προκειμένου να πραγματοποιήσουν ενδοκοινοτικές εξαγορές μετοχικού κεφαλαίου.

5. Εντούτοις, η Επιτροπή συνέχισε την επίσημη διαδικασία ελέγχου όσον αφορά την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εκτός της Ένωσης, εν αναμονή περαιτέρω στοιχείων τα οποία κλήθηκαν να προσκομίσουν οι ισπανικές αρχές. Το μέρος αυτό της διαδικασίας περατώθηκε με την έκδοση της επίμαχης απόφασης. Στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης αυτής

[4] C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48). Οι λοιπές υποθέσεις, επί των οποίων αναπτύσσω σήμερα τις προτάσεις μου, είναι οι συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής, και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής, και οι υποθέσεις C-50/19 P, Sigma Alimentos Exterior κατά Επιτροπής, και C-52/19 P, Banco Santander κατά Επιτροπής, C-54/19 P, Axa Mediterranean κατά Επιτροπής, και C-55/19 P, Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής.

[5] ΕΕ 2007, C 311, σ. 21.

[6] BOE αριθ. 61, της 11ης Μαρτίου 2004, σ. 10951.

[7] Η υπεραξία ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 27 της επίμαχης απόφασης ως «η καλή φήμη της εμπορικής επωνυμίας, οι καλές της σχέσεις με τους πελάτες, η ειδίκευση των εργαζομένων και άλλοι παρόμοιοι παράγοντες που […] επιτρέπουν προσδοκώμενες εκτιμήσεις για αύξηση των κερδών στο μέλλον», η οποία αντιστοιχεί στην «τιμή πληρωμής κατά την απόκτηση, η οποία υπερβαίνει την αγοραστική αξία των μετοχών της εταιρίας» και η οποία πρέπει να θεωρείται, σύμφωνα με τους ισπανικούς λογιστικούς κανόνες, διαχωρισμένο ασώματο στοιχείο του ενεργητικού, όταν η αγοράστρια εταιρία αποκτά τον έλεγχο της εταιρίας-στόχου.

[8] Κατά την αιτιολογική σκέψη 29 της επίμαχης απόφασης, σύμφωνα με τις πρακτικές του ισπανικού φορολογικού συστήματος, η «χρηματοοικονομική υπεραξία» ισούται με την υπεραξία που θα προέκυπτε σε περίπτωση συνένωσης της αγοράστριας εταιρίας και της εταιρίας-στόχου.

κηρύσσεται μη συμβατό με την εσωτερική αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από την Ισπανία βάσει του επίμαχου μέτρου «σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που παραχωρήθηκαν στους δικαιούχους προκειμένου να πραγματοποιήσουν εξαγορές μετοχικού κεφαλαίου εκτός της ΕΕ»[9]. Στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι «[ε]πιπλέον, οι φορολογικές απαλλαγές που απόλαυσαν οι δικαιούχοι δυνάμει του άρθρου 12.5 TRLIS για εξαγορές εκτός της ΕΕ που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, οι οποίες συνδέονται με τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο της πλειοψηφίας του μετοχικού κεφαλαίου σε αλλοδαπές εταιρείες εγκατεστημένες στην Κίνα, την Ινδία ή σε άλλες χώρες στις οποίες έχει αποδειχθεί ή μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη σαφών νομικών φραγμών για διασυνοριακές συνενώσεις επιχειρήσεων, μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται καθ' όλη την περίοδο απόσβεσης που προσδιορίζεται από το καθεστώς ενισχύσεων». Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της επίμαχης απόφασης προβλέπει ότι η Ισπανία θα ανακτήσει τη «[μη συμβατή] ενίσχυση που αντιστοιχεί στη φορολογική απαλλαγή δυνάμει του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, από τους δικαιούχους, των οποίων τα δικαιώματα σε αλλοδαπές επιχειρήσεις, τα οποία αποκτήθηκαν στο πλαίσιο εξαγορών εκτός ΕΕ, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 2 έως 5».

II. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

6. Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2011, η Banco Santander και η Santusa άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης απόφασης. Με απόφαση της 7 Νοεμβρίου 2014, Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής[10], το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή με το σκεπτικό ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα την προϋπόθεση περί επιλεκτικού χαρακτήρα που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (στο εξής: απόφαση Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής). Το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε επίσης την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2009 με την απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2014, Autogrill España κατά Επιτροπής[11] (στο εξής: απόφαση Autogrill España κατά Επιτροπής).

7. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Ιανουαρίου 2015, η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής. Η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως, που πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-21/15 P, αποφασίσθηκε να συνεκδικασθεί με την αίτηση αναιρέσεως η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως C-20/15 P, και την οποία είχε ασκήσει η Επιτροπή κατά της απόφασης Autogrill España κατά Επιτροπής. Με αποφάσεις του Πρόεδρου του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2015, επετράπη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ιρλανδία και στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβουν στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις υπέρ της WDFG και των Banco Santander και Santusa. Με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Επιτροπή κατά World Duty Free Group κ.λπ.[12] (στο εξής: απόφαση WDFG), το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση Banco

[9] Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της επίμαχης απόφασης εξαιρούσε, από την κήρυξη του μη συμβατού και τη διαταγή ανάκτησης, τις φορολογικές απαλλαγές που απόλαυσαν οι δικαιούχοι για εξαγορές μετοχικού κεφαλαίου εκτός της ΕΕ κατ' εφαρμογήν του επίμαχου μέτρου «σε σχέση με άμεσα ή έμμεσα δικαιώματα σε αλλοδαπές εταιρίες που πληρούσαν τις σχετικές προϋποθέσεις που όριζε το καθεστώς ενισχύσεων πριν από την 21η Δεκεμβρίου 2007, πλην του όρου της κατοχής του μετοχικού τους κεφαλαίου συνεχώς για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους». Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε ότι έως την ημερομηνία αυτή (η οποία αντιστοιχεί στη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της απόφασης περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου), οι δικαιούχοι του επίμαχου μέτρου είχαν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη νομιμότητα του μέτρου αυτού (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 186 έως 199 της επίμαχης απόφασης).

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P και C-21/15 P, EU:C:2016:981.

Santander και Santusa κατά Επιτροπής, ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επιφυλάχθηκε εν μέρει ως προς τα δικαστικά έξοδα. Το Δικαστήριο αναίρεσε επίσης την απόφαση Autogrill España κατά Επιτροπής.

8. Στις 15 Νοεμβρίου 2018 το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απέρριψε την προσφυγή της Banco Santander και της Santusa, τις καταδίκασε στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή και αποφάσισε ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία και το Βασίλειο της Ισπανίας θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους[13].

III. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

9. Με δικόγραφο το οποίο κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 και στις 29 Ιανουαρίου 2019, οι Banco Santander και Santusa και το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησαν τις υπό κρίση αναιρέσεις.

10. Στην υπόθεση C-53/19, η Banco Santander και η Santusa ζητούν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, αφού κάνει δεκτή την προσφυγή τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Η Ισπανία ζητεί να γίνει δεκτή η αίτηση αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Στην υπόθεση C-65/19, η Ισπανία ζητεί να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρωθεί το άρθρο 1, παράγραφος 1, της επίμαχης απόφασης στο μέτρο που αναγνωρίζει ότι το επίμαχο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί, σε αμφότερες τις υποθέσεις, να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις αναιρέσεως. Η Επιτροπή ζητεί, σε αμφότερες τις υποθέσεις, να απορριφθούν οι αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικαστούν οι αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

IV. Ανάλυση

A. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

11. Για εξέταση της τρέχουσας κατάστασης της νομολογίας όσον αφορά τον επιλεκτικό χαρακτήρα των φορολογικών μέτρων και, συνακόλουθα, για εξήγηση της μεθόδου αναλύσεως του επιλεκτικού χαρακτήρα σε τρία στάδια, την οποία έχει διατυπώσει το Δικαστήριο, παραπέμπω στις παρατηρήσεις και στα κριτήρια που εκτίθενται στα σημεία 11 έως 21 των προτάσεων που ανέπτυξα σήμερα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής. Οι αιτιάσεις της Banco Santander και της Santusa θα εξεταστούν υπό το πρίσμα αυτών των παρατηρήσεων και κριτηρίων. Σχετικά με τις συνέπειες της απόφασης WDFG για την εξέταση των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως, παραπέμπω αντιθέτως στα σημεία 23 έως 27 των ως άνω προτάσεων.

[13] Δεδομένου ότι επετράπη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ιρλανδία και στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβουν στην αναιρετική δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου, καίτοι δεν είχαν παρέμβει αρχικά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τα εν λόγω κράτη μέλη παρενέβησαν στη διαδικασία επανεκδίκασης από το Γενικό Δικαστήριο κατόπιν της αναιρέσεως και της αναπομπής εκ μέρους του Δικαστηρίου.

Β. Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

12. Η Banco Santander και η Santusa, αφενός, και το Βασίλειο της Ισπανίας, αφετέρου, προβάλλουν έναν μόνο λόγο προς στήριξη των αντίστοιχων αιτήσεων αναιρέσεως, ο οποίος αφορά πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά το κριτήριο του επιλεκτικού χαρακτήρα. Κάθε λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει πλείονα σκέλη: τέσσερα κύρια σκέλη και δύο επικουρικά, όσον αφορά τον μόνο λόγο αναιρέσεως που προέβαλαν η Banco Santander και η Santusa, και τέσσερα σκέλη, όσον αφορά τον μόνο λόγο αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας.

13. Οι αιτιάσεις που περιέχονται στα τέσσερα κύρια σκέλη του λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν η Banco Santander και η Santusa και στα τέσσερα σκέλη του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας συμπίπτουν ή αλληλεπικαλύπτονται σε μεγάλο βαθμό. Οι αιτιάσεις αυτές μπορούν, επομένως, να ομαδοποιηθούν και να εξεταστούν από κοινού. Εν συνεχεία, θα εξετάσω τα σκέλη του μόνου λόγου αναιρέσεως τα οποία η Banco Santander και η Santusa προέβαλαν επικουρικώς.

1. Επί του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa και του πρώτου και του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας: πλάνη κατά τον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς

14. Οι αιτιάσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και του πρώτου και του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας αφορούν το πρώτο στάδιο της ανάλυσης του επιλεκτικού χαρακτήρα, το οποίο σκοπεί στον προσδιορισμό του συστήματος αναφοράς. Σχετικά με την έννοια του «συστήματος αναφοράς» και σχετικά με τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό του, παραπέμπω στις παρατηρήσεις που εκτίθενται στα σημεία 33 έως 47 των προτάσεων που ανέπτυξα σήμερα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P, World Duty Free Group κατά Επιτροπής και C-64/19 P, Ισπανία κατά Επιτροπής.

α) Επί της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa και επί του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας

15. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες, αντιστοίχως, με εκείνες που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P και στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στην υπόθεση C-64/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 52 έως 59 των προτάσεών μου σε αυτές τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την πρώτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και το πρώτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας.

β) Επί της δεύτερης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa και επί του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας

16. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες, αντιστοίχως, με εκείνες που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P και στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στην υπόθεση C-64/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 62 έως 82 των προτάσεών μου σε αυτές τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τη δεύτερη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας.

γ) Επί της τρίτης αιτιάσεως του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa

17. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτίασης, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της τρίτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 85 έως 87 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την τρίτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa.

2. Επί του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa και του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας: πλάνη κατά τον προσδιορισμό του σκοπού βάσει του οποίου εξετάζεται ο παρεμφερής χαρακτήρας

18. Οι αιτιάσεις που προέβαλαν η Banco Santander και η Santusa και το Βασίλειο της Ισπανίας στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους και του τρίτου σκέλους των σχετικών μόνων λόγων αναιρέσεως αφορούν τις σκέψεις 144 έως 165 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως και βάλλουν κατά του σκεπτικού της απόφασης αυτής βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε τον σκοπό του συστήματος αναφοράς και συνέκρινε, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού αυτού, την κατάσταση των επιχειρήσεων δικαιούχων του πλεονεκτήματος που παρασχέθηκε με το επίμαχο μέτρο και εκείνων που εξαιρούνται από αυτό.

19. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτιάσεων των μοναδικών λόγων αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, αφενός, και του Βασιλείου της Ισπανίας, αφετέρου, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P και στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στην υπόθεση C-64/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 91

έως 106 των προτάσεών μου σε αυτές τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και το τρίτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας.

3. Επί του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa και επί του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας: πλάνη περί το δίκαιο ως προς την κατανομή του βάρους απόδειξης

20. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτιάσεων των μόνων λόγων αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, αφενός, και του Βασιλείου της Ισπανίας, αφετέρου, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P και στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας στην υπόθεση C-64/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 109 και 110 των προτάσεών μου σε αυτές τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το τρίτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και το τέταρτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας.

4. Επί του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa: αναλογικότητα

21. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 112 και 113 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το τέταρτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa.

5. Επί του πέμπτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa: αιτιώδης συνάφεια

22. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του πέμπτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 114 έως 117 των προτάσεών μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-51/19 P και C-64/19 P, τις οποίες ανέπτυξα σήμερα. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει το πέμπτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa.

6. Επί του έκτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως που προέβαλαν οι Banco Santander και Santusa: διαιρετός χαρακτήρας του μέτρου

23. Καθόσον οι αντιρρήσεις που προβάλλονται στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa, καθώς και τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη αυτών, είναι πανομοιότυπες εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο του έκτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως της World Duty Free Group στην υπόθεση C-51/19 P, περιορίζομαι, για την εξέτασή τους, να παραπέμψω, mutatis mutandis, στα σημεία 119 έως 122 των προτάσεών μου σε αυτές τις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις. Για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στα σημεία αυτά, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει επίσης το έκτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa.

7. Πρόταση επί των αιτήσεων αναιρέσεως των Banco Santander και Santusa και του Βασιλείου της Ισπανίας

24. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως των Banco Santander και Santusa και του Βασιλείου της Ισπανίας στο σύνολό τους.

V. Επί των δικαστικών εξόδων

25. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται, κατ' αναλογίαν, δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία που έχει ως αντικείμενο αναίρεση κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Καθόσον προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως της Banco Santander και της Santusa και του Βασιλείου της Ισπανίας, φρονώ ότι οι αναιρεσείοντες πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, βάσει του σχετικού αιτήματος της Επιτροπής. Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, «όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως, αυτός μπορεί να καταδικαστεί στα έξοδα της αναιρετικής δίκης μόνον αν έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφη ή προφορική διαδικασία. Όταν ο εν λόγω διάδικος μετέχει στη δίκη, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός φέρει τα δικαστικά του έξοδα». Επομένως, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

VI. Πρόταση

26. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως, να καταδικάσει τις Banco Santander και Santusa και το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα και να αποφασίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.